5-A

Прочитай цитати з твору. Як вони характеризують хлопчика?

- Оце було втечу з хати на вигін до хлопців, бігаємо навперейми, наввипередки, граємо в довгої лози, загнуздаємось та граємо в коней.
- Розігнався я з берега, побіг по човні та плиг в воду з самісінького носа човна на глибиню! Хотілось мені почваниться перед хлопиями.
- Але як його в світі всидіть вдома, коли для мене був двір тісний.
- Ото раз надвечір нудився я, нудився та й думаю: не видержу більше, піду крадькома та потаєнці до пастушків.
- І чогось мені одразу стало страшно й містка, і тієї ночі. Чогось мені спала на ум та гадюка, що я бачив в березі. Як дремену я з-під мосту, та мерщій на горбок, та на шлях.
- Тільки що ми увійшли в двір, десь узялась мама на ґанку, прибігла до мене й з плачем кинулась до мене та й обняла мене. Я боюся, аж трушусь, жду кислиць, а мама плаче.

Як батьки ставилися до хлопчика?

Прочитай і зроби висновок.

— А ми тут цілісіньку ніч не спали, — оповідала мама бабі зі слізьми в очах, — порозсилали наймитів та наймичок шукать його. Пан з ліхтарем обійшов усей вигін, оглядів усі рови, обійшов чагарник. Ми вже думали, чи не втопився він часом, купаючись із хлопцями, і оце світом послали з волоком людей, щоб зайшли в тих місцях, де вони купаються, та хоч витягли його з води. А я цілу ніч ні на волос не спала й очей не стуляла через оцього вітрогона.

Як батьки ставилися до хлопчика?

Прочитай і зроби висновок.

Мені здавалось, що тато от-от винесе мені з пів клунка кислиць на снідання. От і тато вийшов. В мене і в душі похололо. Одначе тато кислиць мені на снідання не виніс; вийшов веселенький і тільки каже:

— А де це ти, волоцюго, тинявсь цілу ніченьку, що й дома не ночував? Де ти ночував?

Чи відчував Василько провину за свій вчинок?

Прочитай і зроби висновок.

Я слухаю, що мати розказує бабі, та й постеріг, якого я клопоту та жалю завдав матері та батькові. Мені стало якось ніяково. Я не знав, де й очі діти, та все дивився собі на ноги, замазані гряззю. Подякувала мама бабі, пішла в пекарню, винесла хліб і дала бабі, а мене все за руку держить та за собою водить. Поглядаю я на заплакане мамине лице: і жаль мене бере, і все-таки я жду от мами кислиць та думаю: «Сльози — слізьми, а кислиці ще таки будуть».

🤏 Подумай і дай відповідь?

- Очевидно, що у творі передаються спогади дорослої людини про своє дитинство. Що відчуває людина, коли згадує цей епізод свого дитинства? Чому саме такі відчуття?
- Обери потрібне: сум, радість, горе, зневіру, відчуття підняття життєвої енергії, душевний спокій.

Підсумуємо

Хлопчик Василько. Хто він?

Як, на твою думку, він виглядає?

Які риси характеру яскраво проступають?

Чи подобаєтья хлопчик читачам?

Оживи світлину, спираючись на зміст оповідання «Вітрогон».

Виконані роботи надсилай у Human на перевірку

<mark>Або на пошту <u>cucerochka@bigmir.net</u></mark>